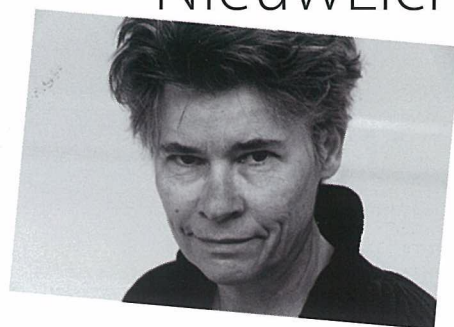

Ik ben nu echt fotograaf

Yet Bosman
Houdt van mensen, fotografische alleseter, studeerde bij NieuwLicht

De opleiding bij Nieuwlicht heb ik afgerond. Met goed gevolg zoals dat heet. Trots op mijn certificaat kan ik nu op stap als fotograaf. Op deze plek, in mijn allereerste column, schreef ik dat een opleiding volgen het mij gemakkelijker zou maken mezelf fotograaf te noemen. Welnu, dat blijkt een misvatting.

Fotograaf zijn zit, wat mij betreft, toch niet in het papiertje (het scheelt wel ietsjes hoor...), maar in mijn houding en natuurlijk aan wat ik aflever aan foto's. Dus daar sta ik met mijn pas verworven papiertje fotograaf te zijn. En wat is nu het verschil? Fotograferen deed ik al

“Misschien kan ik er ook wel wat geld mee verdienen”

maar nu doe ik het met minder spanning. De techniek gaat iets makkelijker, ik weet beter wat ik doe. In moeilijke lichtomstandigheden kan ik tot weloverwogen oplossingen komen. De 'trial en error'-methode blijft wat vaker achterwege. Ik weet meer van fotografie in het algemeen en van wat ik wil in het bijzonder en dat geeft meer zelfvertrouwen. Yes! Dus ik denk na een poosje: “Misschien kan ik er ook wel wat geld mee verdienen.” Maar hoe kom je dan aan opdrachten? Het past niet zo bij mijn karakter om met een stapel foto's bij een bedrijf binnen te stappen om de directie te overtuigen van het feit dat ze écht iets mist wanneer ze niet met mij in zee gaat. Sommige

mensen kunnen dat. Ik niet. Maar het geluk helpt me een handje waardoor ik het ook nog niet hóef te kunnen van mezelf. Een bevriende collega kan niet, of ik wel kan? Wat moet er gefotografeerd worden? Een feestje. Een fééstje?! Ik moet eerlijk zeggen: ik was niet gelijk enthousiast. Feestjes fotograferen is niet echt mijn ding om het maar zo te noemen. Ik hou van sobere foto's waar niet zo veel op staat en dat botst nog al met feestfoto's. Verder is er vaak een soort van gezellige verlichting. Dus of de iso omhoog en ruis, of de sluitertijd naar beneden, en bewogen of onscherpe foto's. En dan de flitser nog, een verhaal apart. Maar goed, ik wil de uitdaging niet laten liggen dus ik zeg: JA! en wacht netjes tot de opdrachtgever mij belt om vervolgens te horen dat het om een feestje gaat met 1200 mensen!! Twaalfhonderd?!

Een deel van mij maakt netjes het gesprek af en belooft diezelfde dag nog een offerte te sturen, terwijl het andere deel een gezellig dialogetje houdt. “Je wilde toch opdrachten? Ja, maar dit is wel heel groot en ik hou niet van feestjes. O, dus je allereerste opdracht en jij bent kieskeurig? Ja, maar twaalfhonderd! En waar laat ik mijn fototas? En als ze mislukken? Tjonge zeg, je bent toch fotograaf nu?” Ik zal jullie de rest besparen, maar één ding is duidelijk: ik heb nog wel wat te leren. En hoe het afleiep? Ze hebben voor een ander gekozen! Pffff.... Blij! •

www.blikinbeeld.com

FOTOGRAFIE

Editie 3 mei/juni 2014

The Sochi Project
Paradijs, verscheurd door contrasten

LANDSCHAPSFOTOGRAFIE
Bevangen door het moment

€ 6,95

Koen Hauser
FOTOGRAAF
DES VADERLANDS